

VALAHOL...

A Debreczeni Szemle számára írta: ANDOR GYULA.

Valahol két szem összevillan.
Valahol két szív együtt érez
Valahol két ajk egy fohászt küld
A csókok áldó istenéhez...

Valahol két a nap ragyogva
S rákacag száz kétségre, ködre
Valahol egymást eljegyezte
Két szív örökre, mindörökre.

Vacsorán.

A Debreczeni Szemle számára írta SÁNDOR IMRE.

Tanácsosné: Te, nem úgy kell fogni a kést!
Jaj, idegessé tesz, ha látom! Így fogd!... Nem úgy!
Igy!... Hála Istennek!

Az öccse: Bocsáss meg, de otthon...

Tanácsosné: Igen, igen, otthon nem tanítottak erre!

Az öccse: Bizony, nem!

Tanácsosné: A húsból is csak falatonként vágj!

Az öccse: Multkor is mondtad!

Tanácsosné: Hja, mondanom kell néhányszor, mire megtartod. Hogy lehetsz annyira feledékeny? Még jó, hogy nincs itthon a tanácsos úr...

Az öccse: Szégyenkeznél miattam!

Tanácsosné: Természetesen... De igyál!...

Eh, még a szalvétát se jól használod! Mit csinálsz, ha valahová meghívják?

Az öccse: Engem, a senkit?

Tanácsosné: Micsoda fiatalember! Tudod, ezzel árulod el legjobban, mennyit érsz!

Az öccse: Valóban, de...

Tanácsosné: Végre is, már huszonhároméves vagy... Már megint? Törni kell a kenyeret, nem ökörfogott késsel vágni!

Az öccse: Óh, én ügyetlen!

Tanácsosné: És hogyan iszol, még jó, hogy felköszöntőt nem mondsz!

Az öccse: Ha kívánod...

Tanácsosné: Tessék! Még gúnyolsz? Persze, arra se tanítottak otthon, hogy megköszönd az ilyesmit!

Az öccse: Apánk, szegény...

Tanácsosné: Egyszerű ember, ugy-e, akarod mondani... Hát igaz, de annyira megtaníthatott volna, hogy köszönd meg a jó tanácsot... Ha valahová meghívják, mindig a háziasszonyra figyelj. Ha kezébe veszi a csontos falatot, vedd te is, ha kézben hámozza az almát, te is úgy... De nálunk villára szúrd... Igy!... Nem úgy!

Az öccse: Köszönöm!

Tanácsosné: Azért tanítalak, mert a jövő héten vacsorára akarlak hívni. Itt lesz P. képviselő, F. királyi tanácsos...

Az öccse: Csupa előkelőség!

Tanácsosné: Igen... A föld alá sülyednék, ha ügyetlenkednél! Most látom, ruhád sincs... Majd felveszed az uramét, neked való.

Az öccse: Mily jó vagy!

Tanácsosné: Z. ezredes is eljő, családjával. Tudsz-e leánnyal beszélni? Mert az ezredesnek van egy leánya, tizenhétéves... De miért nem iszol?

Az öccse: Csakugyan...

Tanácsosné: Hol is hagytam?... Igen, tudod, szép a lány, gazdag is, gondoltam, összehozlak benne-

tek, jóképű fiu vagy. A lány pénzes, sógorod miniszteri tanácsos, ami hiányzik, az állást majd meghozza e kettő...

Az öccse: Ugyan, kérlek...

Tanácsosné: Mit, még tiltakozol? Társaságban nem voltál, otthon, mit tudják, milyen a képed!... Igyál... Mondom: vigyázz, a tanácsos úr melletted van, csak ilyen külsőségben ne áruld el magad... Kezdetben nehéz volt nekem is... De hamar megszoktam az uri életet!

Az öccse: Arra születél!

Tanácsosné: Magam is azt hiszem!... Valamelyik este elmegyünk az Operába, jöjj te is!

Az öccse: Óh!

Tanácsosné: Figyelj!... Előre ülnek a hölgyek, hátra az urak, tehát te is. Légy szellemes, különben kinevet az ezredes leánya. Mert a kedvedért csináltam úgy a tervet, hogy ő is velünk legyen... Jaj, de mit mondjak, hogy törvénytörő irnok vagy, olyan negyvenötforintos irnokocska?

Az öccse: Mondjuk, első szigorlatra készülök...

Tanácsosné: Leleményes vagy! Hát jó!... Tudod, sokszor kérdez a férjem rokonaim után, persze, vagy másra viszem a szót, vagy hazudom.

Az öccse: Kár!

Tanácsosné: Mit mondjak? Azt, hogy az egyik iparos, a másik gyümölcsös? Ha legalább annyi volna mindegyik, mint te, vagy az apád!... De igyál, öcsém!

Az öccse: Persze, persze...

Tanácsosné: Vagy anyád családjával dicsekedjem? Van egy szakácsné nénénk, a többi még annyi se!

Az öccse: Persze, persze...

Tanácsosné: Multkor is azt hazudtam, hogy nyugdíjas ember az apám. Gondoljon mindenki azt, amit akar...

Az öccse: Jól mondd!

Tanácsosné: Hát nem? Ha legalább nyugdíjas volna, de van-e nyugdíja a munkásnak?

Az öccse: A proletárnak?

Tanácsosné: Aki dolgozik, de mikor tanácsosné az ember; nem dicsekedhet vele... Különben, elég rosszul teszi! Miért nem jó hozzánk, mikor nekünk annyi van? Adnánk, de mi juttassuk eszébe, hogy előbb kérni szokás?...

Az öccse: Az, mikor annyi gondotok van!

Tanácsosné: Természetesen... De miért nem iszol?

Az öccse: Várj, még benne van a szegényember gékje, de majd megtörik... Mert úgy vagyunk mi, koldusok, hogy magasra tartjuk fejünket, hogy annál mélyebbre hűthessük...

Tanácsosné: Szívesen adnék, pedig semmire se tanítottalak... Hozományról nem is beszélek!

Az öccse: Tovább!

Tanácsosné: Hát tanítottalak?

Az öccse: Nem, csak varni jártál, ez ugyan semmi!...

Tanácsosné: Jól mondd!

Az öccse: Ugy, ugy... Szép vagy, bőkezű vagy, mint egy királyné, csak a nyelveden kell szólni.

Tanácsosné: Különösen beszélsz!

Az öccse: A bor... Tudod, csak akkor iszom, ha meghívsz. Persze, hogy eljövök jólakni, mámorossá lenni boraidtól...

Tanácsosné: Töltsék?

Az öccse: Még kérde is?... Mondom: apád jó, anyád jó és emlékeztetnek, hogy kitanítottalak varni.

Tanácsosné: Gunyolsz?

Az öccse: Én? Csak mondom, hogy eljönnek viszontkérni a varró díját. Öt forintot fizetett érted havonként a te proletár-apád... Emlékszel? Együtt mentünk, te a varróba, én iskolába... Akkor is szép voltál, mint most... Heh, de jó bor!... Te, ha nem a testvérem volnál, istenemre megszeretnélek... Hát mondom, szép voltál, mint most... Eleinte a viláért se néztél a pompás kirakatokba, olyan kis tudatlan varrólány voltál... Hanem halod-e, szomjas vagyok!

Tanácsosné: Megárt!

Az öccse: Nekem? Csak még egy pohárral, tanácsosné... Igy!... Hát addig-addig jártak a varróba finom dámák, olyanok, mint most te, addig néztek a tükörbe, hogy hogy kedvet kaptál hozzá... Miért ne? A hölgynek szabad, a varrólánynak nem?... És belenézted... Észrevetted, hogy nem is vagy csunya, csak anyád nagy cipője, levetett rongyai ne lennének rajtad... Mert hát nem volt másként, te jártál az anyáéba, én az apámét hordtam... Ugy tizenhétéves lehettél... Hogy is volt tovább?... Tudom!... Ha nekem nincs, van másnak és felvetted a nekedvalót... A tükör pedig egyre hizelgett...

Tanácsosné: A tükör...

Az öccse: Estenként egyre későbbben jártál haza... Azt mondtad, hogy a kirakatokat nézed, hát jó, csak nézegesd... És egyszer benevetett a tükröző üvegtáblába egy kiélt ábrázatot, — a tanácsos uré...

Tanácsosné: Ne tovább!

Az öccse: És kimerült idegei felfrissültek üdeségeden... Mert hát szép voltál akkor is, mint most... Elég az hozzá, hogy lett új cipőd, bár otthon megverték, lett szép ruhád, azért is megverték, lett suhogó alszoknyád, azért már nem vertek...

Tanácsosné: Hanem kidöbtek!

Az öccse: Adj bort, megsomjuhoztam!... Nem adsz, tanácsosné, méltóságos asszony, nem adsz?... Akarom!... No, ne remegj, nem bántalak, csak mesélek... Hogy is volt?... Igen, igen... Lakásod lett, saját fogatodon jártál és elfelejtetted a te nyomorult, proletár apádat, irnok öcsédet...

Tanácsosné: Ne tovább!

Az öccse: Jó hus lehettél a kiélt tanácsos urnak, mert méltóságos asszonnyá tett... Nézze, méltóságos asszonyom, kegyed okos kis nőcske volt, olyan suhogó selymet imádó kis nőcske...

Tanácsosné: Megrémit a nézésed!

Az öccse: És találkozál velem... Meghívtál... Bizony, jólestek vacsoráid, ma is finom volt... A tanácsos ur jó szivarokat adott... De most egyedül vagyunk, nincs itt a tanácsos ur...

Tanácsosné: Könyörgöm, hallgass!

Az öccse: Haha, fáj a mese? Nekünk is fáj, mint lett a kis varrólányból selyemsuhogós méltóságos asszony... És te akarsz alamizsnát adni apádnak? Te, te... No, még egy pohárral, aztán Isten áldja, méltóságos asszony... Tartsa meg a vacsoráját, az opera is összedőlhet miattam, az ezredes lánya is suhogóselymes lehet, mint maga, méltóságos asszony...

Tanácsosné: Hallgass meg!

Az öccse: Add ide a kalapom, tanácsosné, méltóságos asszony! Aztán ne gyujtsd fel a villanyt, mikor elmegyek, mert látod, tüzes borral itattál!

TEMETÉS.

— Antverpeni emlék. —

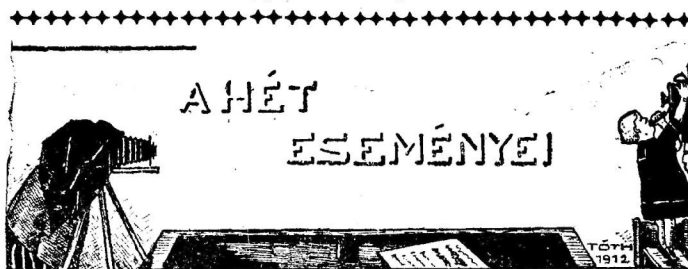
A Debreczeni Szemle számára írta: DUTKA ÁKOS.

*Babonás csend. A zöld vizen megállott
Egy ázott szárnyú fekete hajó
Messze partokról tompán bűg az ének:
Félelmes ódon flammand sirató.*

*A csipkés tornyok messze integetnek...
Harangok búgnak oly félelmesen,
Akár egy ódon bus flammand legenda...
S a bárka áll a csöndes zöld vizen...*

*...Babonás csend... Mély sir a rémes ének
Ázott szárnyával indul a hajó...
Valakit ringat lágy ölén a tenger
S csendesen bűg az ódon sirató.*

*A csipkés tornyok messze integetnek,
Harangok lassan búgva konganak...
Az ázott szárnyú fekete hajó száll
A szomorú nagy ónszin ég alatt.*

× **A viszonyok** csak nem akarnak javulni. És hozzáértő, hatalmas látókörrrel megáldott emberek azzal vigasztalnak bennünket, hogy rövid időn belül aligha is változhatnak. Ez az esztendő a megpróbáltatások ideje lesz, — így szól a prófécia, — de aki kibírja a válságot, az nagyon boldog ember lesz, amely üzlet, vállalat felszinen tud maradni, az időtlen idők végéig fent fog állani sziklaszilárdul. Szóval olyan formán vagyunk, mint az az egyszeri zsidó, aki Máramaroszigetről Budapestre akart utazni, de jegy nélkül. Persze, amint az egyik állomáson felszállt, a kalauz kérte a jegyét. Nem lévén, a legközelebbi állomáson kirugatót a szegény izraelita polgártárs. Szolnokon lökték ki épen, mikor megkérdi egyik ismerőse, hogy hova utazik.

— Budapestre, — válaszolt, — ha a derekam kibírja. De már nagyon sajog.

Ilyen formán vagyunk mi is a válsággal. Szeretnénk keresztül esni rajta. De hát ha sokáig tart, beletörök az egzisztenciánk dereka... Ami lehet filozofia is egyfelől, de másfelől katasztrófális baj.

*) **Gárdonyi Géza** nevével utcát neveztek el Szegeden, a nagy magyar városban, amelyet szeretnek parasztabb városnak minősíteni Debreczennél. Hát mi nem vitatkozunk senki fiával, hogy melyik a parasztabb, persze a paraszt fogalmának rosszabbik értelmében, hanem meleg üdvözlettel köszöntjük a szegedi városatyákat, akik az irántuk tartozó megbecsülést gyarapították, mikor Gárdonyi Géza írói nevét megbecsülték. És eszünkbe jut egy kiváló költőnk, nem Petőfi Sándor, aki ismeretes, kárhözváltó versét régen megírta a régi Debreczentről, — hanem a beteg Oláh Gábor, akivel az új, modern Debreczen nem törődött, mikor kifáradt teste-lelke pihenni vágyott. És nem törődik most sem... Az meg kevés vigaszt nyújthat neki, hogy majdan

lést és helyette a színésznövendék ölti arcát betanító ráncokba. Majd az irónövendék rójja össze első drámáinak még rozoga vázát. De végleges döntés még mindig nem esik. Kitérés történik egy népiskolai tanítóság, majd egy könyvtárosi tisztség mellékvágányaira és csak a nyolcvanas esztendőök elején, miután már „A vő.ős szoba” című, az ugynevezett svéd tisztességes társaságnak nekírintó hadüzenete is elharsokott, avatja fel személyét önmaga kegyelméből írónak és csakis írónak. Ennek az írónak útja szenvedéssel van kikövezve. A svéd közvélemény nagy sokáig dühvel visszhangzik minden haláltmegvetően bátorságu „nem“-re, amelyet a költő hazájának a szívéhez vág. Már a mesterművek sorozata vonult ki büszke diadalmenetben Strindberg lelkéből, amikor még mindig csak lekicsinylés és ócsárlás e remekek fogadtatása. A nyílt tengeren, A gótikus szobák, Fekete lobogók című regények, Svéd sorsok, Házasságok, Svájci novellák, Történelmi miniatűrök című novelláskönyvek, A szolgáló fia, A döre ember gyónása, Inferno, Legendák felirású önéletrajzi vallomások, a Kék könyvek neve alá gyűjtött okkultista és alkimista naplók, Olof mester, Az apa, Julia kisasszony, Hitelezők, Pajtások, Számum, Damaszkusz felé, Gusztáv Wasa, A wittenbergi fülemüle. Krisztina királynő című drámák — mennyi életnél előbb élethatványozás vonaglik e címek mögött! — költőjünknek a megírásuknál csak évtizedekkel később hozták meg a dicsőség pezsgőjét, miután sivatagos esztendőkön át csak a keserűség örökkön buggyanó ördögforrásaiként gyötörték.

A szenvedés legbőkezűbb adományozóit azonban a nőkben találta meg Strindberg. A válás bilincstörésébe kicsengő három boldogtalan házassága és az örültek házában eldühöngött egy esztendeje adta meg Strindbergnek a rettenetes jogot arra, hogy az utolsó évtizedek leglázásabb szenvedélyű nőgyűlölője legyen. Strindberg gyűlölete nem piros, hanem már fehér izzás. Ennek a gyűlöletnek olyan a halálos ölése, hogy a csontokból kiropogtatja a velőt. Ennek a gyűlöletnek olyan az öldöklő hangja, hogy széjjel tépi az idegeket. Ez a gyűlölet voltaképpen visszajára torzult rajongás. Akinek tulfütött vágya hiába hajszolta a felhőkön trónoló tökéletes madonnát, a madonnánál emberibb nőben a családkozás bosszújának szemével már hetérát látott. A rajongó, aki imádkozni szeretne és imádságának hasztalanul keres méltó istennőt, ekképpen válik átkokban káromkodó gyűlölővé.

*

Most immár örökre vége szakadt minden keresésnek, minden leleplezésnek, de minden szenvedésnek is. Halálos ágya mellett legerősebben ragyogott föl dicsőségének északi fénye. Legnagyobb költőjének megtörő szemét szinte az egész svéd nemzet fogta be. Sirkövére ezt lehetne rávésni:

— Oly művészettel írta mindenik sorát, mintha valamennyiért a végső ítéletkor felelnie kellett volna. Oly intenzitással élt, mintha mindegyik perce a létnek végső és épen ezért a legmohóbban kiaknázandó perce lett volna. Égiháborus költészetével és életével rászolgált arra a legnagyobb kitüntetésre, amelyet a legkevesebben érdemelnek még: az „ember” nevére.

(Vége.)

Az Olesó Könyvtár legújabb sorozatában három érdekes füzet jelent meg. Az egyik *Byron* hatalmas lendületű drámai költeményét, a *Transzformációt* adja *Mayné Marczali* Erzsébet gondos és megértő fordításában. *Byron* minden fényes tulajdonsága teljes

érettségben van meg e műben, amely ragyogó pályájának úgyszólván betetőzése. — A másik füzetben *Bogáti* Adolf *Schopenhauer* zeneesztétikáját fordította le, a világirodalom egyik legszellemesebb és gondolatokban leggazdagabb művét a zenéről. A harmadik füzet végül a finnek egyik nemzeti drámáját, *Erkko* János Henrik *Ajno* című, a kalevalából vett tárgyú művét adja *Somkuti* kitűnő fordításában. Mindegyik füzet ára 40 fillér. Az Olesó Könyvtárt *Heinrich* Gusztáv szerkeszti és a Franklin-Társulat adja ki.

*

Az e rovatban felsorolt művek kaphatók **Hegedűs és Sándor** könyvkiadóhivatalában, Kossuth-utca 11. szám.

Színházi hét.

Nagyon, de nagyon szomorú mérleget készíthetünk csak az elmúlt színházi hétről. Még rendes konszolidált színházi viszonyok mellett is megérzik a vidéki színházak mindenütt a mai gazdasági válság kihatását különösen a lelkiluxusra, a művészetekre, komoly irányú irodalomra stb., hát még olyan zavaros színházi viszonyok mellett, mint amilyenek nálunk uralkodnak hetek óta, hogyne lenné sivár a nézőtér s kedvetlen, fogyatékos ambicióju a működő személyzet.

Minden páros napon rendben volt a színházi válság s minden páratlan napon hatálytalanított az előtt való napon hozott, a helyzetet szanaló határozat. Zilahy és igazgatóságának tagjai a levegőben lógtak egész ambiciójukkal egyetemben, a működő művész-személyzet existenciája nem ért fel egy forgalomból kiment 4 krajcárossal.

Csoda-e, ha ilyen állapotok mellett a fészkes fülemilének volt kedve csupán Thália adósságszagu templomában az igazgatósági iroda és a rozoga színpad alpereseinek műsort csinálni, műsort játszani.

Sokszor esténként nem fáztunk úgy a zuzmarás téli időben kint a szabad levegőn, mint ahogyan a lelkünk didergett az üres nézőtér láttára az anyagi s erkölcsi csőd hüvös leheletétől.

*

A kedves Augustin meg épen nem rossz hangulatu, rossz kedvű közönségnek való alkotás. Bizony nem tudja sem a zene, de még inkább vézna librettója elfeledtetni velünk a váltoóvásokat, az érték-papírok ismételt esését, a fa és szén hiányát és minden más egyéb ügyes-bajos dolgainkat.

Van benne néhány Fall Leo népszerűségéhez méltó, bájos melódia, de még azt is agyonnyomja a szöveggönyv lélektelen mivolta.

A szereplők igazán igyekeztek a részvétlenség tengerében népszerűségük hajóját az elmerüléstől megmenteni, de ez csak részben sikerült. A darab jóformán még a harmadik felvonás előtt megbukott a premieren s a többi előadásain a szabadjegyes publikum és a bérlők dominálták a nézőtér. Szepessy pénztáros pedig befűthetett a megmaradt jegyekkel.

Zilahyné S. Vilma imponáló nagy művészete, Falussy István kiváló művész intelligenciája ilyenformán beleesett a kedvesnek csupán a színlapon minősíthető Argusztin feneketlen kutjába, Borbély Lili, Kassay Károly és Székely Gyula jobb ügyszó méltó buzgalma is háládatlan erő kifejtés maradt.

A többi előadások műsora divatos darabjaink repriziből került ki. A régiak közül szintelen ensembleben került színre a Próbaházasság, mely csak Aranyossy Nusinak hozott jelentősebb sikert.

*

A hét végén azután a színházi válság megoldást nyert. Az 1914-iki színházi szezonig Zilahy Gyula megmarad igazgatói trónusán, olyanformán, hogy Békés Gyulában segítő társat nyer úgy a művészi, mint anyagi művezetésben.

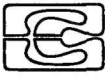
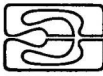
Békés Gyula hat évnél tovább vezette az aradi és debreczeni színház igazgatását Zilahy Gyulával együtt, Zilahy Gyula maga óhajtott most, hogy régi segítő társával együtt működhesse a kátyuba került debreczeni színház javára.

Békés Gyulát, úgy is mint adminisztrátort, úgy is mint előadó művészt jól ismeri a közönség s vállalkozását örömmel fogadjuk mindannyian, akik szeretettel csüggünk a debreczeni színház sorsán. A komoly, nemes értelemben vett alakító művészet egyik ritka képességű, talentumos harcosa Békés Gyula, akinek kiváló művészalakításai a régi és modern klasszikus drámában, vígjátékokban mindenkor az igazi művészetet képviselték. Mint igazgató helyettes is komoly, egész férfihoz illő munkát végzett, nem anyagi boldogulásért, hanem a színház művészet iránt érzett hajlamból és ritka hivatástól áthatottan.

A nagy művész Zilahy Gyula mellett örömmel üdvözljük a kiváló művész Békés Gyulát. Egy szebb és jobb kor virradatát várjuk, a két igazgató társ közös működésétől.

*

Janátka Alajos kereskedelmi és műkertészeti telepe a Szoboszlói-úton. (Virágüzlete Debreczen, Piac-u. 59. sz. Telefon 8—44. Telep-telefon 10—46.)

URANUS		SZÍNHÁZ
		
E héten fényes műsor!		
Külön gyermek-előadás!		

Művészhangverseny színhelye volt a múlt vasárnap a debreceni Zenede díszterme. Fábry Irma zongora-számait emelték klasszikus színvonalra az estét. Ennek a kiváló talentumu, kivételes hivatásu művésznőnek egyetlen szerencsétlensége, hogy a debreceni Zenede tanárnője. Már pedig sehol sem érvényesül annak a klasszikus közmondásnak az igazsága olyan igazán, mint Debreczenben, hogy senki sem prófeta a maga hazájában. A debreceni közönség avatatlanabb része borsos belépő-díjakat fizet meg egykor, hogy ezt a bájos művészetű zongorázást hallhassa. Nem aféle doktriner tanárnő Fábry Irma, hanem Istentől megáldott igaz tehetség. Művészi teknőjéről nem szólunk ez alkalommal, hanem igazán kiváltságos interpretáló zsenijéről, mely a tucat hangversenyművészek fölé helyezi. Füredy Sándor hegedű-számait tarkították egyébként a műsort.

*

Mindenféle zeneművek kaphatók Csáthy Ferencz Debreczen legrégebbi könyv-, papir- és zeneműkereskedésében, Egyház-tér.

Örök sötétségben.

A Debreczeni Szemle számára írta: KAFFKA MARGIT.
(8)

— Néha, — mondá révedezve, — néha ezt az egész muzsikát elgondolom látásban. Erőlködöm rajta, — akarom. — Azelőtt mindig vágytam ezekre az északi vizekre, ahol tarajos, kék hullámok ütődnek a parthoz és karcsu hajók szeldelik őket.

— A Fritjof hajója...

— Ismeri ezt? Az Ingeborg panaszolkodását is, ugy-e?

És a keskeny, remegő ujjak elsuhanó, összemosódó ütemekben foglalták össze egy ballada vezérmotivumait. Az epedés végtelensége bugott fel ebben, a fullasztó reménytelenség kinos felszakadása. Az asszony egy verssort mondott hozzá, zizzenő, velőkig vésdő egyhangúsággal feltörekvő szólamokat.

— Itt van az ősz. Zajlik a tenger ölében a vész. Óh, de azért ha mehetnék, lenn ha lehetnék!

— Milyen szép ez így, — sugta a férfi. — Én is emlékszem rá. Az apám egyre verseket olvasott nekem gyermekkoromban és némelyiknek ütemszora a fülemben kapaszkodott. Öreg katona volt az apám, de talán minden versét ismert, amit valaha írtak.

— Mig tanulnom kellett, nem gondoltam vele, — mondta Éva és röviden sóhajtott. — Most, hogy nem tehetek mást, maguktól eszembe jutnak, és csaknem könyv nélkül tudom. A Grieg zenéjéhez úgy hasonlítanak ezek. Emlékszik, mikor a kalózkirály magával akarja vinni a leányt a napsütötte délre,

Faun.

A faun	— — — — —	Bérczy Ernő
Lord Stonbourg	— — — — —	Pethő Pál
Ernest Gruddock	— — — — —	Kemény Lajos
Maurice Morris	— — — — —	L. Farkas Pál
Cyril Overton festő	— — — — —	Szászhalmy
Lady Alexandra Vancey	— — — — —	Vajda Ilonka
Mis Hope Aarke	— — — — —	H. Serfőzi Etel
Vivian leánya	— — — — —	Vámos Gizella
Mis Lidya Vancey	— — — — —	Uty Gizella
Fisch	— — — — —	Szathmáry Gy.

LUDESER JÁNOS, DEBRECZEN,

Városház épület. ==

Különösen színházi sálakban,
kesztyűkben, legyezőkben és
illatszerekben nagy választék.

Színházi bluzok féláron.

Lord Stonburg teljesen tönkrement s öngyilkos akar lenni, amikor megjelenik a Faun. Rábrja Stonburyt, hogy ne legyen öngyilkos, hanem vezesse őt be az előkelő angol társaságba Silvani herceg név alatt és megígéri, hogy olyan biztos tippeket ad neki a versenyekre, amely révén duggazdag lesz. Stonburg elfogadja az ajánlatot s mindjárt be is mutatja érkező vendégeinek Silvani herceget, a különködő olasz főnemest. Stonbury parkjában a sufragetek gyűlést tartanak, amelyet a Faun, most Silvani herceg folytonos közbenevetésével lehetetlenné tesz. Stonbury felháborodott vendégeit Silvani még jobbn letronfolja. Hivatkozik a természetre, ami a nőnek a szerelem és anyaság kötelességeit adta. Mindjárt magába is bolondítja Stonbury menyasszonyának. Viviannek anyját, aki kapaszkodván a hercegi cimbe, fölbontja Stonburyt és Vivian jegyességét. Stonburyban fölébred a féltékenység és eddig elfojtott szerelme. Mindenütt keresi Alexandriát. Találkozik Sylvanival, de megölni nem bírja. mert féltelen. Hogy bosszut álljon rajta, szerződésük értelmében kényszeríteni akarja, hogy vele maradjon örökké és pénzt szerezzen neki. Silvani ettől megundorodik, menekülni akar az emberi társadalomból, amelyre annyira kíváncsi volt és hogy visszatérhessen a természetbe, Stonburynak a pénz helyett visszaadja a tiszta, do szerelmére ébredő Alexandrát.

Kivételes olcsó árak!

Eredeti angol kemény- és puhakalapok 5 koronától. Kitűnő férfi-íngék K 3-50-től és szebbnél szebb nyakkendők igen nagy választékban

LENGYEL UTÓDA FRANK IMRÉNÉL

a Dreher mellett.

Szabott árak!

János vitéz.

Kukorica János	— — — — —	Zilahyné S. Vilma
Iluska	— — — — —	Aranyossy Nusi
Gonosz mostoha	— — — — —	H. Serfőzi Etel
Strázsamester	— — — — —	Perényi József
Bagó	— — — — —	Székely Gyula
Falu csőze	— — — — —	Lévay Farkas
Francia király	— — — — —	Szabó Gyula
Királyasszony	— — — — —	M. Tordai Erzsi

Özv. Dankó Béláné és Társa

EKLI JÓZSEF

a város legrégebb s legdusabban felszerelt temetkezési vállalata.

Üzlethelyiség Kossuth-utca 15. szám. Telefon 322. szám.

Telep: Széchenyi-u. 28. szám. Saját ház.

Éjjeli felvétel: Csapó-u. 16. szám. — Telefon 66. szám.

Minden a temetkezés szakmájába vágó megbízást a tulajdonos személyes felügyelete mellett végzünk bármely vidék vagy külföldön is.

Vén bakancsos és fia a huszár.

Veres csapláros	— — — — —	Kemény Lajos
Ilon,	} gyermekei	Vajda Ilonka
Friczi,		Kormos Ferenc
Sugár Mihály. kiszolgált bakancsos	— — — — —	Kassay Károly
Laczi, fia	— — — — —	Székely Gyula
Hangos, kántor	— — — — —	L. Farkas Pál
Lidi, leánya	— — — — —	Borbély Lili
Pista, bojtáríu	— — — — —	Kozma Ferenc
Talléros, huszár káplár	— — — — —	Kiss Imre
Huszár őrmester	— — — — —	Perényi József

Elsőrangú úri-divatárúk, „ITA“
és „BORSALINO“ kalapok,
különleges nyakkendők a legszebb választékban

Frank Testvéreknél

Piacz- és Szent-Anna-utca sarok. — Telefon 749.

Szökött katona.

Gróf Monti	— — — — —	Szilágyi Ernő
Camilla neje	— — — — —	Uty Gizella
Korpádiné	— — — — —	H. Serfőzi Etel
Gergely, kovács	} fiai	Székely Gyula
Lajos, szabó		Kassay Károly
Julcsa árvaleány	— — — — —	Aranyossy Nusi
Gémesi, jegyző (később Parlovay)	— — — — —	Pethő Pál
Pista, kovács	— — — — —	Kormos Ferenc
Kisbíró	— — — — —	Kiss Imre
Saint Geras	— — — — —	Szathmáry Gy.
Völgyi ezredes	— — — — —	Kemény Lajos
Segédtsz	— — — — —	Szászhalmy Gy.
Róza, társalkodónő	— — — — —	Vámos Giza

Gyökeres tyukszemirtő Kárpáti-szesz kőszvény
szemölcsöt, tyukszemét kiváló hatással bir. Ára 1—2 K.
és bőrkeményedést azon-
nal megszünteti. — Ára **Alatus** apróvész eleni szer,
70 fillér. ++++++ csodás hatása. +++++
Ára 1—2—4 korona. ++++++

A fenti szerek egyedüli főraktára és készítője

HARSÁNYI LAJOS gyógyszerháza
a „Reménység“-hez Debreczen, Csapó-u.

Szabó Miklós

Debreczen, Piacz-utca 19. sz. alatt
(volt Ranunkel házban.)

Rendelésszerűen készült, kész
férfi, fiu és gyermekruha
különlegességek állandóan raktáron.

Felöltők, télikabátok.

Külön mértékszerinti

angol uri szabóság.

Helyi és megyei telefon 10—64.

Legolcsóbb szabott árak
minden darabon feltüntetve.